

Османъ наблюдаваше лично тѣзи операции отъ главната квартира, отъ гдѣто се виждаха селото Долня-Метрополия, околността му и заетитѣ отъ Турцитѣ позиции. Полковникъ Сюлейманъ бей, командующъ опанецкитѣ позиции, съобщи по телеграфа на мюшира, че на неприятеля пристигатъ подкрѣпления срѣщу дѣсното крило на Ахмедъ паша. Османъ паша изпрати веднага подполковника Изетъ бей да прѣдупрѣди Ахмедъ паша за това и да му поръча да държи войскитѣ си въ добръ редъ, както и да удвои бдителността си. Когато Изетъ бей пристигна на мѣстото, сражението бѣ взело доста сериозенъ характеръ. Неприятеля настѣпваше съ двѣтѣ си батареи срѣщу първата бригада, като стрѣляше съ залпове; турската и руската пѣхоти, развърнати въ боенъ редъ и прѣдшесгвувани отъ стрѣлци, бѣха се тоже заловили за борба. Неприятелскитѣ снаряди запалиха Долня Метрополия и една зарядна ракла на лѣвото крило на 1-та бригада избухна случайно; експлозията уби 7 души артилериисти, както и конетѣ на Вели бей и конвоя му. Безъ да обръщатъ внимание на сражението, изпратенитѣ въ Метрополия войски за прибиране на фуража продължаваха да товарятъ колата си и да ги изпращатъ една слѣдъ друга въ Плѣвенъ. Щомъ Ахмедъ паша се увѣри, че